

### אלוהים שומר על עמו

המן הרשע כמעט התעלף. הוא לא ציפה שזה יקרה: היה עליו לכבד את מרדכי לעיני כל האנשים במקום לתלות אותו עם כל שאר היהודים בפרס. הוא לא לקח בחשבון שאלוהים יתערב, אלוהים שאוהב ושומר את עמו. אילו רק ידע המן מה עומד לקרות. אבל הוא היה שקוע במחשבות של גאווה על כך שהוזמן יחד עם המלך לארוחת ערב אצל המלכה. בארמון אף אחד לא ידע שאסתר הייתה בתו המאומצת של מרדכי. היא הייתה מוכנה לקבל את האורחים, והמלך אחשוורוש היה מוכן למלא כל בקשתה.

**מלך:** "המלכה אסתר, יש לך משאלה? אתן לך עד חצי המלכות".  
**אסתר:** "מלכי, בבקשה, תן לעמי לחיות. יש מי שרוצה להרוג ולהשמיד אותנו".  
**מלך:** (מאוכזב) מי זה? איפה האיש הזה?"  
**אסתר:** "המן הוא האויב שלנו".  
 המלך התמלא זעם. המן התחנן לחייו, אך ללא הועיל. המשרתים קשרו את עיניו והוציאו אותו החוצה. הוא מת על עמוד התלייה שבנה עבור מרדכי.

**ילדה:** "מי שחופר בור לחברו, בסוף ייפול לתוכו".

המן לא היה הראשון שרצה להשמיד את היהודים ולא האחרון. אבל אלוהים שומר על עמו. הוא סיכל את תוכניתו הזדונית של המן. אלוהים שמר על עמו גם כי הבטיח שהמשיח ייוולד מהעם היהודי. אלוהים מקיים את כל מה שהוא מבטיח. אפילו המלך אחשוורוש פעל תחת רצון אלוהים.  
**מלך:** "זוהי פקודת המלך: לכל יהודי בממלכה הזאת יש זכות להגן על עצמו".

השליחים של המלך יצאו אל כל המחוזות הרחוקים של הממלכה על הסוסים המהירים ביותר כדי להודיע על הפקודה החדשה של המלך. המן רצה שהתאריך ט"ו באדר יהיה יומם האחרון של בני העם היהודי, אך זה הפך ליום שמחה, יום שבו חוגגים היהודים ניצחון על אויביהם. והיהודים בפרס חגגו את הניצחון. הם נתנו מתנות אחד לשני וחילקו מזון לעניים. ממר יצא מתוק. אלוהים בחר בעמו והגן עליו. המילה האחרונה בכל דבר היא תמיד של אלוהים.

**דמויות:** קריינית, מלך, אסתר, ילדה